

*Tiesību akta projekta ietekmes sākotnējās izvērtēšanas
metodisko norādījumu/rokasgrāmatas 2. pielikums*

**Dzīvesvietas deklarēšanas likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma
ziņojums (anotācija)**

I. Tiesību akta projekta izstrādes nepieciešamība		
1.	Pamatojums	Ministru kabinets 1999. gada 26. oktobrī ir apstiprinājis "Personas dzīvesvietas deklarēšanas koncepciju" (prot. Nr. 57 24. §), kurā paredz šāda likumprojekta izstrādi
2.	Pašreizējā situācija un problēmas, kuru risināšanai tiesību akta projekts izstrādāts, tiesiskā regulējuma mērķis un būtība	<p>Šobrīd spēkā ir 1993. gada 13. aprīļa Ministru kabineta "Iedzīvotāju pierakstīšanas un izrakstīšanas noteikumi", kas nosaka kārtību, kādā persona var pierakstīties kādā adresē vai izrakstīties no šīs adreses. Lai gan noteikumi ir izdoti jau 1993. gadā, tomēr pamatā tie saglabā padomju tiesībās esošo pieraksta un izraksta kārtību.</p> <p>Šāda kārtība rada vairākas problēmas, kuru risināšana nav iespējama, ja netiek mainīta pati dzīvesvietas deklarēšanas kārtība. Esošā sistēma balstās uz to, ka persona var pierakstīties kādā adresē, ja tā pierāda juridisku pamatu tur uzturēties un pamato šādu nepieciešamību. Šāda kārtība ir novedusi pie tā, ka personai bieži nav iespējams pierakstīties tajā adresē, kurā tā patiesi dzīvo. Veicot pierakstu, pašvaldībā jāiesniedz šādi dokumenti: 1) pase (vai to aizstājoši dokumenti); 2) iesniegums ar izīrētāja un visu viņa pilngadīgo ģimenes locekļu parakstiem par piekrišanu vēl vienas personas pierakstam; 3) izrakstīšanas lapiņa ar spiedogu "noņemts no uzskaites"; 4) valsts dienesta uzskaites dokuments; 5) orderis vai īres līgums; 6) izraksts no mājas grāmatas. Ja persona nespēj iegūt visus šos dokumentus vai arī kāda no personām, kam jāsniedz sava piekrišana pierakstīšanai, šādu parakstu nav devusi, pierakstīšanās ir neiespējama. Papildus pastāv dažādi ar radniecības pakāpi saistīti ierobežojumi pierakstīties kādā adresē, kurā jau ir pierakstīti radnieki.</p> <p>Minētās grūtības pierakstīties kādā adresē nozīmē,</p>

	<p>ka cilvēki nemaz nav pierakstīti tajās adresēs, kurās faktiski dzīvo. Tas savukārt nozīmē, ka valsts rīcībā nav ziņu par to, kur persona pastāvīgi dzīvo un nepieciešamības gadījumā ar šo personu nav iespējama saziņa. Tāpat pašvaldībām nav aktuālas informācijas par tās iedzīvotāju skaitu un sastāvu.</p> <p>Tāpat pieraksta sistēma ir veidota visai neefektīvi no administrēšanas viedokļa, jo personas izrakstīšana no vienas adreses un pierakstīšana citā adresē ir divas dažādas administratīvas darbības. Līdz ar to personai pieraksta izveidošana ir gan sarežģīta, gan apgrūtinoša. Un tādējādi, lai gan formāli personai ir "pieraksta adrese", tomēr šī informācija ir neaktuāla, un persona nav ieinteresēta šīs ziņas aktualizēt, jo tas saistās ar virkni dažādu dokumentu iesniegšanu abās pašvaldībās – gan tajā, no kuras persona izrakstās, gan tajā, kurā persona pierakstās.</p> <p>Papildus minētajai problēmai esošajā pieraksta sistēmā ir vairāki elementi, kas raksturīgi sociālistiskajām tiesībām. Personai, kas veic izrakstu, ir jānorāda gan iemesls, kāpēc tā izrakstās, gan vieta, uz kurieni tā tālāk dodas. Šādu ziņu pieprasīšana no privātpersonas ir pretrunā ar tiesībām brīvi izvēlēties dzīvesvietu un brīvi pārvietoties pa Latvijas teritoriju. Šādas informācijas sniegšana ir arī pilnīgi lieka, jo pašvaldība nevar nedz izvērtēt tās patiesumu, nedz noteikt kādus ierobežojumus. Viens no pieraksta sistēmas elementiem ir pieraksta adreses ierakstīšana pasē. Šis elements saglabājies no laikiem, kad uzskaiti par personu pieraksta adresēm veica milicija (vēlāk – policija). Šādas informācijas ierakstīšana pasē var sagādāt personai papildu apdraudējumu, jo ikvienam, kura rīcībā nonāk pase, ir iespēja uzzināt arī personas dzīvesvietu (arī gadījumos, kad dokuments tiek pazaudēts, nozagts vai nolaupīts). Policijai ziņas par personas dzīvesvietu ir iespējams iegūt no Iedzīvotāju reģistra, līdz ar to atkrīt nepieciešamība dzīvesvietas adresi ierakstīt pasē. Saskaņā ar Civillikuma Ievada noteikumiem katrai personai var būt vairākas dzīvesvietas.</p>
--	---

	<p>Pieraksta sistēma pieļauj katrai personai tikai vienu dzīvesvietu. Līdz ar to pieraksta sistēma šobrīd nonāk pretrunā ar Civillikumā esošo privātautonomijas principu nekustamo īpašumu iegūšanai un dzīvesvietas izvēlē.</p> <p>Būtiska esošā tiesiskā regulējuma nepilnība ir tā, ka tās pamats balstīts uz īres vai nomas tiesiskajām attiecībām kā galveno nekustamā īpašuma lietošanas tiesību veidu. Tomēr šobrīd lielākā daļa dzīvojamā fonda jau ir privatizēta, un lielākajā daļā gadījumu pieraksta adreses tiesiskais pamatojums ir īpašuma tiesības.</p> <p>Likumprojekta mērķis ir panākt personu sasniedzamību publiski tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību un nodrošināt aktuālu informāciju par personu deklarētajām dzīvesvietām.</p> <p>Likumprojekts ir balstīts uz personas privātautonomiju dzīvesvietas izvēlē un personas iniciatīvu dzīvesvietas deklarēšanā. Ja persona nebūs deklarējusi dzīvesvietu, tai nebūs iespējams nedz saņemt tai paredzētos sūtījumus no valsts un pašvaldību iestādēm, nedz arī sociālos pakalpojumus pašvaldībā. Tādējādi aktuālās dzīvesvietas deklarēšana ir personas interesēs un kalpo kā pamats tālāko tiesisko interešu īstenošanai attiecīgajā pašvaldībā.</p> <p>Likumprojekts būtiski atvieglo dzīvesvietas deklarēšanas procedūru.</p> <p>Pirmkārt, personai vairs nav jāiesniedz pašvaldībā vesela virkne dokumentu. Lai deklarētu dzīvesvietu, ir jāuzrāda pase un jāiesniedz viens noteiktas formas iesniegums, kurā tiek norādīta gan deklarētā dzīvesvietas adrese, gan tiesiskais pamats dzīvesvietas deklarēšanai. Dokumenti, kas apliecinātu tiesiskā pamata esamību, vairs nav jāiesniedz pašvaldībā. Personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, ja: 1) tai pieder šis nekustamais īpašums, 2) attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums vai 3) šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata. Pēc šāda iesnieguma saņemšanas ziņas par deklarēto dzīvesvietu tiek</p>
--	---

		<p>aktualizētas Iedzīvotāju reģistrā vienas darba dienas laikā.</p> <p>Otrkārt, likumprojekts neparedz personas "izdeklarēšanos" no dzīvesvietas. Izdeklarēšanās no vecās dzīvesvietas notiek automātiski, deklarējot jauno dzīves vietu. Tātad personai nav jāiet uz iepriekšējās dzīvesvietas pašvaldību, lai paziņotu, ka tā tur vairs nedzīvo. Tāpat nav jānorāda iemesli dzīvesvietas maiņai.</p> <p>Personai deklarētās dzīvesvietas ierakstu var anulēt, ja persona, deklarējot dzīvesvietu, ir norādījusi nepatiesas ziņas. Piemēram, ja persona, deklarējot dzīvesvietu, ir norādījusi, ka nekustamais īpašums ir tās īpašumā, bet patiesībā persona nav nedz īpašnieks, nedz arī tai ir kāds cits tiesiskais pamats būt deklarētai šajā nekustamajā īpašumā (īres vai nomas līgums, radniecība), tad pašvaldība anulēs ierakstu par deklarēto dzīvesvietu. Šajos gadījumos personai ir pienākums deklarēt dzīvesvietu tajā nekustamajā īpašumā, kurā tā patiesi dzīvo un kurā tai ir tiesisks pamats uzturēties.</p> <p>Dzīvesvieta no jauna jādeklarē arī tad, ja tā tiek mainīta vienas pašvaldības ietvaros. Tas nepieciešams, lai Iedzīvotāju reģistrā būtu precīza korespondences adrese.</p> <p>Dzīvesvietas deklarēšanas fakts ir ieraksts publiskajos reģistros, bet tas neietekmē personas tiesības un saistības. Dzīvesvietas deklarēšanas fakts nav saistāms ar īpašuma vai lietojuma tiesību rašanos uz šo nekustamo īpašumu. Tāpat deklarētās dzīvesvietas anulēšanas fakts neietekmē personas īpašnieka statusu</p>
3.	Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas	Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde, Latvijas Pašvaldību savienība
4.	Cita informācija	Nav

II. Tiesību akta projekta ietekme uz sabiedrību, tautsaimniecības attīstību un administratīvo slogu	
<p>Sabiedrības mērķgrupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt</p>	<p>Dzīvesvietas deklarēšanas likums uzliek par pienākumu deklarēt dzīvesvietu šādām personu grupām:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Latvijas pilsonim; 2) nepilsonim; 3) Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts un Šveices Konfederācijas pilsonim un viņa ģimenes locekļiem, kuri ir saņēmuši Latvijas Republikā izdotu reģistrācijas apliecību vai pastāvīgās uzturēšanās apliecību; 4) ārzemniekam, kurš ir saņēmis Latvijas Republikā izdotu uzturēšanās atļauju; 5) bezvalstniekam, kurš ir saņēmis Latvijas Republikā izdotu uzturēšanās atļauju. <p>Mērķgrupa, ko skar šis likumprojekts, aptver pilnīgi visus Latvijas iedzīvotājus. Tomēr, saskaņā ar likumprojekta pārejas noteikumiem, esošie ieraksti par deklarēto dzīvesvietu paliek spēkā, tādējādi tos iedzīvotājus, kuru pašreizējā deklarētā dzīvesvieta atbilst viņu faktiskajai dzīvesvietai, likumprojekts neskar. Tiek prognozēts, ka šāda pārdeklarēšanās būs nepieciešama 15–20 % iedzīvotāju.</p> <p>Iedzīvotājiem tiek dots sešu mēnešu garš pārejas periods, kurā tie varēs no jauna deklarēt savu dzīvesvietu, ja tā atšķiras no šobrīd reģistrētās dzīvesvietas adreses.</p> <p>Prognoze turpmākiem gadiem liecina, ka ik gadu no jauna savu dzīvesvietu varētu deklarēt 120 000 līdz 150 000 personu, kas sastāda aptuveni 5-7% no Latvijas iedzīvotājiem.</p> <p>Likumprojekts skar arī pašvaldību un Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes darbiniekus, kuriem ir jāīsteno šajā likumprojektā noteiktais</p>
<p>Tiesiskā regulējuma ietekme uz tautsaimniecību un administratīvo slogu</p>	<p>Galvenie ieguvumi tautsaimniecībai saistāmi ar aktuālas informācijas nodrošināšanu par deklarētajām dzīvesvietām. Aktuāla informācija par iedzīvotāju skaitu attiecīgajās pašvaldībās var sekmēt tautsaimniecības attīstību noteiktās pašvaldībās, jo iedzīvotāju ienākuma nodokļa daļa tiks saņemta un pašvaldību finanses tiks izlīdzinātas atbilstoši reālajam iedzīvotāju skaitam katrā</p>

	<p>pašvaldībā. Līdzekļus, kurus pašvaldība agrāk nesaņēma dēļ neprecīzās informācijas par iedzīvotāju skaitu, tā varēs izmantot vides kvalitātes uzlabošanai un uzņēmējdarbības veicināšanai. Tiesa, identiska loģika darbojas arī pretējā virzienā – proti, noteiktas pašvaldības var vairs nesaņemt līdzekļus, kurus tās agrāk saņēma, jo neprecīzās informācijas dēļ tika pieņemts, ka tajās dzīvo daudz vairāk iedzīvotāju nekā īstenībā.</p> <p>Likumprojekts tieši attiecas uz dzīvesvietas deklarēšanas procedūru un saistībā ar to paredz zināmas izmaksas likuma adresātiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Likumprojekta 14. pants paredz nodevu par deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju (= tiešās finansiālās izmaksas), kuras konkrēto apjomu vēlāk noteiks ar MK noteikumiem. ▪ Likumprojekta 8. pants, kas nosaka personas dzīvesvietas deklarēšanas ietvaros sniedzamo informāciju, ietver sevī administratīvās izmaksas (šajā gadījumā tas ir arī administratīvais slogs). Tādējādi likumprojekta 8. panta 2. punkts ir klasificējams kā viena informācijas sniegšanas prasība (turpmāk – ISP), kas satur 6 datu prasības (turpmāk – DP). Detalizētāku šī administratīvā sloga aprēķinu skat. nākamajā punktā. ▪ Likumprojekta 9. panta 3. punkta otrā daļa, kas nosaka iestādei pienākumu izsniegt dzīvesvietas deklarētajam dokumentu, kas apliecina dzīvesvietas deklarēšanas faktu, arī ietver sevī administratīvās izmaksas. Tiesa, pašreizējā stadijā, nezinot, kāda veida dokuments tas ir – proti, ko tas sevī ietvers, nav iespējams veikt konkrētāku administratīvo izmaksu aprēķinu. Tas kļūs iespējams, kad uz šajā likumā iekļautā deleģējuma pamata tiks izstrādāti MK noteikumi, kas noteiks deklarēšanas faktu apliecināšā dokumenta paraugu. ▪ Daži citi likumprojekta panti arī ietver sevī "izejas punktus", uz kuru pamata personai vai iestādei var rasties administratīvās izmaksas (10., 11. un 13. pants), tomēr šie panti regulē situācijas ārpus parastās pamatprocedūras (piemēram, gadījumus, kad iestādei radušās šaubas par deklarēto ziņu patiesumu un tā aicina personu iesniegt papildu dokumentus). Tādēļ šo situāciju rezultātā radušās
--	---

	administratīvās izmaksas nebūtu uzskatāmas par tādām, kas atbilst t. s. " <i>business as usual</i> " pieejai
Administratīvo izmaksu monetārs novērtējums	<p>Likumprojekta paredzētās izmaiņas, varētu skart apmēram 150 000 personu katru gadu. Saskaņā ar prognozi šāds personu skaits katru gadu no jauna deklarēs dzīvesvietu.</p> <p>Likumprojekta 8. panta 2. punkts = 1 ISP = 6 DP.</p> <p>Datu prasību vērtība atbilstoši PSIM formulai ir: $(\text{samaksa} \times \text{laiks}) \times (n \times \text{biežums}) = (0,296 \times 2) \times (150\,000 \times 1) = 0,592 \times 150\,000 = \text{Ls } 88\,800,$ kur: <i>samaksa</i> = par pamatu ņemta minimālā stundas tarifa likme Latvijā 2000. gadā = Ls 0,296 (bruto) <i>laiks</i> = ziņu sniegšanai paredzētais aptuvenais laiks = 2 h <i>n</i> = skartā kopa / populācija = 150 000 <i>biežums</i> = DP biežums gada kontekstā = 1</p> <p>Tomēr vienlaikus jānorāda, ka administratīvā sloga kopējais apjoms samazinātos, salīdzinot ar pašreizējo situāciju – piemēram, nevajadzētu vairs iesniegt kopijas papildu dokumentiem, kuru pašreizējais apjoms vērtējams kā aptuveni 8 lapas katrai personai. Ja pieņem, ka katra kopija maksā vidēji Ls 0,05 tad kopā iesniedzamo dokumentu kopijas vienai personai pašreiz izmaksā aptuveni Ls 0,40. Tā kā šāds datu sniegšanas pienākums attiecas ik gadu uz 150 000 personu, tad kopējās kopēšanas izmaksas sastāda Ls 60 000. Šis ir minimālais apjoms, par kādu samazinātos administratīvās izmaksas, jo likums, kas regulē pašreizējo dzīvesvietas deklarēšanās kārtību, tika pieņemts, kad nebija nepieciešams aprēķināt regulējuma administratīvās izmaksas, tādējādi nav pieejami aprēķini, ar ko salīdzināt likumprojekta piedāvāto situāciju</p>
Cita informācija	Nav

III. Tiesību akta projekta ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem					
Rādītāji	2000. gads (euro)		Turpmākie trīs gadi (euro)		
			2001. g.	2002. g.	2003. g.
	Saskaņā ar valsts budžetu kārtējam gadam	Izmaiņas kārtējā gadā, salīdzinot ar budžetu kārtējam gadam	Izmaiņas, salīdzinot ar kārtējo (n) gadu	Izmaiņas, salīdzinot ar kārtējo (n) gadu	Izmaiņas, salīdzinot ar kārtējo (n) gadu
1	2	3	4	5	6
1. Budžeta ieņēmumi:					
1.1. valsts pamatbudžets, tai skaitā ieņēmumi no maksas pakalpojumiem un citi pašu ieņēmumi					
1.2. valsts speciālais budžets					
1.3. pašvaldību budžets					
2. Budžeta izdevumi:	-280 000,00	0	-937 500,00	-837 500,00	-17 500,00
2.1. valsts pamatbudžets	-280 000,00	0	-937 500,00	-837 500,00	-17 500,00
2.2. valsts speciālais budžets					
2.3. pašvaldību budžets					
3. Finansiālā ietekme:	0	0	0	0	0
3.1. valsts pamatbudžets	0	0	0	0	0
3.2. speciālais budžets					
3.3. pašvaldību budžets					
4. Finanšu līdzekļi papildu izdevumu finansēšanai (kompensējošu izdevumu samazinājumu norāda ar "+" zīmi)	X	0	0	0	0

5. Precizēta finansiālā ietekme:	X	0	0	0	0
5.1. valsts pamatbudžets		0	0	0	0
5.2. speciālais budžets		0	0	0	0
5.3. pašvaldību budžets		0	0	0	0
6. Detalizēts ieņēmumu un izdevumu aprēķins (ja nepieciešams, detalizētu ieņēmumu un izdevumu aprēķinu var pievienot anotācijas pielikumā):	<p>Šobrīd pašvaldības veic iedzīvotāju reģistrāciju dzīvesvietā, un iedzīvotāju deklarētās dzīvesvietas reģistrācijas funkcija nomainīs jau pašreiz pašvaldību veicamo funkciju.</p> <p>Koncepcijā paredzētais finansējums - EUR 700 000 vienotas programmatūras izstrādei un 600 datorizētu darbavietu ierīkošanai ir paredzēts valsts investīciju programmā. Pašvaldību vienotās informācijas sistēmai (PVIS, kods EV 63) – 2000. gadam ir jau piešķirti EUR 280 000, bet 2001. gadam vēl nepieciešami – EUR 420 000.</p> <p>Iedzīvotāju reģistra ieslēgšanai integrētajā valsts nozīmes informatīvajā sistēmā (Megasisēmā) un informācijas apmaiņas nodrošināšanai ar PVIS un Adrešu reģistru 2001.-2002. gadā nepieciešami EUR 300 000. Šo līdzekļu nepieciešamības pamatojums ir iekļauts Valsts investīciju programmas projekta pieteikumā (IA-30), ko sagatavojusi Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (PMLP). Interfeisa ar Megasisēmu un PVIS izstrādei 2001. gadam nepieciešami EUR 100 000. Interfeisa ar Adrešu reģistru izstrādei 2002. gadam nepieciešami EUR 100 000. Darba staciju iegādei (173 gab.) 2001. gadā nepieciešami EUR 100 000. Datortehnikas uzturēšanai (73 komplekti) gadā nepieciešami EUR 17 500</p>				
6.1. detalizēts ieņēmumu aprēķins					
6.2. detalizēts izdevumu aprēķins					
7. Cita informācija	Informācijas par personu aktuālajām dzīvesvietām valsts nozīmes reģistros varētu pozitīvi ietekmēt nodokļu administrēšanu				

IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu	
Nepieciešamie saistītie tiesību aktu projekti	<p>Lai Dzīvesvietas deklarēšanas likums varētu tikt piemērots atbilstoši sasniedzamajam mērķim, ir nepieciešams izdarīt šādus saistītos grozījumus citos normatīvajos aktos:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) likumā "Par ārvalstnieku un bezvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos Latvijas Republikā", nosakot pienākumu šīm personām deklarēt dzīvesvietu, ja tās uzturas Latvijā ilgāk par 3 mēnešiem; 2) "Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", nosakot

	<p>administratīvo atbildību par dzīvošanu bez deklarētās dzīvesvietas;</p> <p>3) Iedzīvotāju reģistra likumā, nosakot, kādā veidā tiek izdarīti ieraksti par deklarēto dzīvesvietu.</p> <p>Paralēli likumprojekta virzībai Saeimā tiks izstrādāti Ministru kabineta noteikumi, kas noteiks:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dzīvesvietas deklarācijas aizpildīšanas un iesniegšanas kārtību un deklarācijā sniegto ziņu pārbaudes kārtību, kā arī apstiprinās dzīvesvietas deklarācijas veidlapas paraugu un dzīvesvietas deklarēšanas faktu apliecinošā dokumenta paraugu; 2) personas faktiskās dzīvesvietas reģistrācijai nepieciešamo ziņu apjomu, kā arī saņemto ziņu pārbaudes kārtību; 3) kārtību, kādā iestāde anulē ziņas par deklarēto dzīvesvietu; 4) kārtību, kādā Iedzīvotāju reģistrs pēc nekustamā īpašuma īpašnieka vai viņa pilnvarotas personas pieprasījuma sniedz nekustamā īpašuma īpašniekam ziņas par personām, kuras deklarējušas dzīvesvietu viņa īpašumā; 5) kārtību un apmēru, kādā iemaksājama valsts nodeva attiecīgās pašvaldības budžetā par deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju; 6) kārtību, kādā iestāde, kurai ir tiešsaistes datu pārraide ar Iedzīvotāju reģistru, sniedz informāciju fiziskajām un juridiskajām personām par personas deklarēto dzīvesvietu vai papildu adresi (adresēm). <p>Virknē normatīvo aktu ir nepieciešami redakcionāli grozījumi, aizstājot terminu "pieraksts" ar terminu "deklarētā dzīvesvieta". Šie grozījumi nav virzāmi kā atsevišķi grozījumi – redakcionālie precizējumi tiks izdarīti tad, kad šajos normatīvajos aktos tiks izdarīti kādi būtiski grozījumi. Minētie normatīvie akti ir:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) likums "Par nodokļiem un nodevām"; 2) likums "Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju"; 3) Pilsētas domes, novada domes un pagasta padomes vēlēšanu likums; 4) Ministru kabineta 1993. gada 23. novembra noteikumi Nr. 17 "Par kārtību, kādā reģistrējamas personas (ģimenes) dzīvokļa jautājumu risināšanai paredzētās valsts un pašvaldību palīdzības saņemšanai"; 5) Ministru kabineta 1999. gada 28. decembra noteikumi Nr.439 "Kārtība, kādā veicama obligāto izglītības vecumu sasniegušo bērnu uzskaitē"
--	---

Atbildīgā institūcija	Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde. Par nepieciešamību veikt redakcionālā rakstura grozījumus Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde informēs Iekšlietu ministriju, kas virzīs grozījumus attiecīgajos normatīvajos aktos
Cita informācija	Nav

V. Tiesību akta projekta atbilstība Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām

Projekts šo jomu neskar

VI. Sabiedrības līdzdalība un komunikācijas aktivitātes

Plānotās sabiedrības līdzdalības un komunikācijas aktivitātes saistībā ar projektu	Informācija par jauno dzīvesvietas deklarēšanas kārtību tiks publicēta gan "Latvijas Vēstnesī", gan izvietota visās dzīvesvietas deklarēšanas iestādēs (pašvaldību pakalpojumu centros). Pirms likumprojekta spēkā stāšanās ir plānota preses konference, līdz ar to paredzams, ka informācija tiks atspoguļota arī plašsaziņas līdzekļos
Sabiedrības līdzdalība projekta izstrādē	Neviena sabiedriskā organizācija neatsaucās Iekšlietu ministrijas mājas lapā publicētajam aicinājumam sniegt atzinumu par likumprojektu
Sabiedrības līdzdalības rezultāti	Nav
Cita informācija	Nav

VII. Tiesību akta projekta izpildes nodrošināšana un tās ietekme uz institūcijām

1.	Projekta izpildē iesaistītās institūcijas	Likuma izpildi nodrošinās Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde, kā arī pašvaldības. Pašvaldības, pildot šo uzdevumu, atrodas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes funkcionālā padotībā
2.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes funkcijām un institucionālo struktūru. Jaunu institūciju izveide, esošu institūciju likvidācija vai reorganizācija, to ietekme uz institūcijas cilvēkresursiem	Pašvaldībām pārvaldes uzdevumi netiek mainīti. Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei tiek radīts jauns uzdevums – uzraudzīt deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju un veikt dzīvesvietas deklarēšanas iestāžu metodisko vadību. Jauno uzdevumu Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde veiks esošo cilvēkresursu ietvaros. Jaunas institūcijas netiks veidotas, esošajās tiks iekārtotas datorizētas darbavietas

3.	Cita informācija	Nav
----	------------------	-----

Iekšlietu ministrs

Vārds Uzvārds

Vizē:
Valsts sekretārs

Vārds Uzvārds

dd. mm. gggg. 11:37
2689
V. Uzvārds
telefons, e-pasts